

ใบงานที่ ๒ เรื่อง ไฟรฟ้าหน้าใสแผ่นดินพระร่วง (พ่อขุนรามคำแหงมหาราช)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง พระมหากษัตริย์และภูมิปัญญาไทยสมัยสุโขทัย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ไฟรฟ้าหน้าใสแผ่นดินพระร่วง (พ่อขุนรามคำแหงมหาราช)
 รายวิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส๑๔๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนอ่านและวิเคราะห์ข้อความจากจารึกพ่อขุนรามคำแหง
 ดังต่อไปนี้

“เมื่อชั่วพ่อกู กูบ่าเรอแก่พ่อกู กูบ่าเรอแก่แม่กู กูได้ตัวเนื้อ
 ตัวปลา กูเอามาแก่พ่อกู กูได้หมากส้มหมากหวาน อันใด
 กินอร่อยดี กูเอามาแก่พ่อกู กูไปตีหนังวังช้างได้ กูเอามาแก่
 พ่อกู กูไปท่บ้านท่เมือง ได้ช้างได้งว ได้บัวได้นาง ได้เงินได้
 ทอง กูเอามาเวนแก่พ่อกู พ่อกูตาย ยังพี่กู กูพร่ำบ่าเรอแก่
 พี่กู ดังบ่าเรอแก่พ่อกู

เนื้อความดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นถึง

.....

.....

.....

.....

“...ในปากประตูมีกะดิ่งอันหนึ่งแขวนไว้หั้น ไพร่ฟ้าหน้าปก
กลางบ้านกลางเมือง มีถ้อยมีความ เจ็บท้องข้องใจ มักจัก
กล่าวงถึงเจ้าถึงขุนบไว้ ไปลั่นกะดิ่งอันท่านแขวนไว้ พ่อขุน
รามคำแหงเจ้าเมืองได้ยินเรียกเมื่อถาม สอนความแก่มัน
ด้วยชื่อ ไพร่ในเมืองสโขทัยนี้จึงชม”

เนื้อความดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นถึง

[illegible]

